

Младежкото комплексно звено

ЗА КОМСОМОЛЦА РАШКО ИГНАТОВ в с. Дъсково се заговори още от дете. И не от завист, а от радост тогава дъсковци казаха: „Късметлия човек е Игнат Иванчиков, родило му се момче“.

Да, късметлия. Малкото пеманче Рашко порастна и стана добър юноша. Заверши едногодишни курсове за управление на строителни машини в София. После с предадения му скрепер — „С-100“ работи по почистването и подготовката на основите на Сухия док във Варна. Изслужил и военната си служба. Сега хората пак говорят за него: „Златни му са ръцете“, думат те.

И комсомолците го обичат. Те често казват на баща му: „Ти имаш златен син бай Игнате. За нас, младежите, той е пример. От него ние се учим, как да работим и живеем.“

В селото Рашко работи на директор „Белорус-2“. Започнал му е, когато стопанството изкупи машините от МТС. Машини не искаше да работи с тази машина. Малка била производителността ѝ, не можело да се постигне добро въздействие. Но в рашковите ръце тя не може да бъде непроизводителна. И Рашко зарешил да работи с нея. Миналата година той обработва 800 декара царевича по комплексния начин и получи по 540 кг зърно средно от декара. Този добив за стопанството в с. Дъсково е рекорден. За постигнатия висок производствен успех комсомолецът Рашко Игнатов е награден от стопанството и комсомолската организация.

Този година младият механикатор Рашко Игнатов е награден да ръководи младежко комплексно звено. Звенето обработва 3000 декара царевича. Сам Рашко зася 800 декара, а обработва 1000 декара. Добрата подготовка на почвата и нереверентно засяване позволило царевичата да избуя, да се развие добре. Тя вече четири пъти е окопана, като при двете окопавания е подхранена с изкуствени торове. Младият механикатор предвижда още едно окопаване на засеяните му площи, засяти с царевича.

Обещанието да получиш по 600 кг царевича средно от декара ще изпълниш, заяви на комсомолско събрание Рашко.

И в това всички са уверени. Царевичата му сега е в много добро състояние. Разбира се за това спомага и нещо друго — любовта към професията. Както Рашко, така и другарите му от звеното Христо Иванов, Марин Илиев, Петър Пенчев, Марин Пашов и други обичат работата си, грижат се с любов за културите, които отглеждат. Всяко нещо Рашко добре обмисля и затова почти не греша. Добре му помагат и любовта към науката. Той много обича да четете, да се вслушва в съветите на хората. Делата красят човека, казва народната мъдрост. Делата, хубавите дела красят а Рашко Игнатов и неговото звено.

Младен МИНЧЕВ от Обществена редакция на в. „Борба“ с. Дъсково

Младежки ПРОСТОРИ

ДАКТИРА ПЕШАТЕЛ МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

Комсомолката Тодорка Кънева

НАМЕРИХ я в обора при кравите. В дъното на просторното помещение стоеше с ветеринарния лекар. Приклекнала, тя нежно галеше с ръка глупата на малко теленце, отпусната безпомощно глава върху коленете ѝ. Току-що му бяха прелили кръв. Бързо беше. Ветеринарният лекар взря медициментите си, усмихна се, окуражи младата телчарка и си отиде.

Едва тогава Тодорка Кънева, телчарка в ТКЗС с. Полски Тръмбеш се извърна, погледна ме, усмихна се приветливо и подаде ръка.

В стаячката на телчарките тя ми разказа за себе си, за работата. Завершила е средно образование и вече две години работи във фермата.

Работата не е лека, навярно сутрин от рано, а вечер до

късно — запитах аз. — Когато човек я обича не му тежи — побърза да ми отговори тя. И после добави: — Теленцата вземам съвсем малки. Тогава те са най-хубави. После се грижа за тях, гледам ги докато станат за 6 месеца. Кольо мляко ми става когато трябва да се разделям.

Сега Тодорка има 50 теленца. Миналата година тя е обещала да достигне висок дневен прираст и не се посрами — постигна 750 грама. А тази година за месец май общият прираст е 1,007 кг. Това са хубави успехи. Но как ги е постигнала?

— Да отидем при телчетата там ще ви разкажа — каза ми тя.

Не беше нужно Тодорка да разказва много. Това, което видях, бе достатъчно. Порази ме преди всичко

рът — чист, телчарникът, където пощуват малките — паросан. На утринното слънце блестяха току-що измитите биберици. Гледам я и се възхищавам. Зине и лете — все тук.

Тодорка има и семейство. В къщи — домакинство, задълженията на майка, възпитанието на петгодишния Митко. Нуждае се и от разходка, от почивка. А как обича да четете. Често ще я видите в животновъдния клуб, в библиотеката. Свободното време не е много, но тя успява и него да оползотвори.

Спомних си за тревотата в погледа по болното теленце.

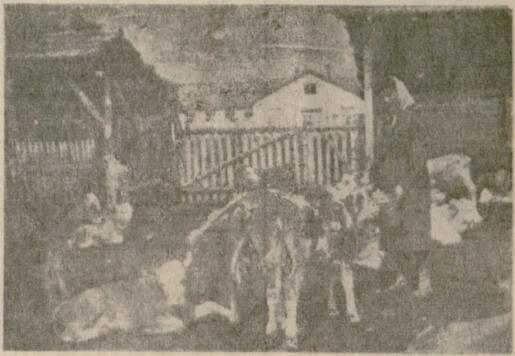
— А, Димка ли? — така се казваше то, теленцето. — Измъчич се с него. От две седмици е болно. — Как само ме изплаши. Храна от биберици не приема. Добре, че беше д-р Хинков да ми помогне. Две седмици съм храняла Димка с джипица и кисело мляко. Моя Митко така не съм гледала. Но Димка скоро ще стъпи на краката си.

Неочаквано вратата се отвори. При нас влезе възрастна жена.

— Дочето ни е най-послушната, най-добрата телчарка. 6 години вече работя тук, но такаъв човек не съм срещала.

Слушам хубавите думи за комсомолката Тодорка и се радвам, радвам се от цялото си сърце и душа, защото тя достойно представя нашата любима комсомолска организация.

Евлавия Попова

НА ЧУКАНСКИЯ ХЪЛМ

Родно и скъпо си ти наше училище. Има ли нещо по-хубаво от теб. Нали си вечно младо, винаги побрал младежките мисли и възторзи. В теб укрепва ръката на първокласника. Ти даваш крилата, за да лети в живота. Скъпо си за всяко човешко сърце.

С тези мисли тръгнахме за климатичното училище. На север от Елена в махала Чукани е то. Педагогическият колектив 2 години успешно изпълнява своята първостепенна задача — укрепва здравето на децата като им дава и дежната образователна и възпитателна подготовка.

Пролетното слънце бе огряло хубавата сграда. Децата почиваха.

От разговора с преподавателите и децата стана ясно, че успешно работят на първокласника. И избрано мястото за училището. През зимата тук се чувствуват приятно слънчевите ясни и топли дни, през есента и пролетта е така прохладно. Южно изложената местност е добре защитена от северните и северозападните ветрове.

И сред този хубав природен кът, сред приятния мирис на млади борчета и аромата на разцъфнали горски цветя и овоци на дръвчета, децата от

различни краища на нашата окръг набират знания, укрепват.

Край кухнята приятен мирис и дразни апетита, в банята се топли вода за измиване. Спалните, класните стаи и занималните са обзаведени добре.

Много ни помагаша доктор Стоилова — разказва младият слабобав на вид, но пълен с енергия директор Иван Минчев. Затрогващи са грижите ѝ.

Доволен сме, че има резултат от труда ни — не без възлюбена разказва Кузманова.

И човек не може да не се радва на тая добрата, заръженост и любов, която блика от

учителите към децата.

От разговора с децата доловихме горещата им благодарност, че се чувствуват отлично в топлия и грижовен училищен дом. Не, те никога няма да забравят препараното време в климатичното училище!

Тръгнахме обратно по пътя за града.

В топлата вечер на хълма блеснаха електрическите лампи. И горд човек си мисли, че децата са красотата и щастието в нашия живот. За тях е всичко...

И. НЕДЯЛКОВ от Обществена редакция на в. „Борба“ в Елена

Част от младежите, работили в пета смяна на Окръжната комсомолска бригада в Михалици, с командир Борис Киряков и комендант Иван П. Червенски.

УТРИННИТЕ лъчи на слънцето току-що близнаха гърбицата на отсрещния байр, плъзнаха по склона и облякоха с ослепителна светлина с. Камен, цялата равнина. Още един юнски ден бе настъпил. И в този ден със своите звънливи гласчета децата огласиха двора на детската градина. Само шестгодишният Валери не бе между тях. Беше малко болен и остана в къщи.

Но ето, новината за полета на Валерий Биковски и на Валентина Терешкова го развълнува много. Стои под малката черна кутинка той слуша съобщението по радиото.

После, забравил за болката, изскочи навън, затича към детската градина — неговият втори дом. Искаше пръв да извести на малките си другарчета и на любимата си другарка, така наричаха всички от тяхната група детската учителка Евгения Ковачева, радостната вест.

— Валерий, какво правиш тук? Нали си болен? — винаги му учителката.

— Другарко! Истина е... Чух го от радиото — говореше задъхано Валерий.

— Какво си чул Валерий? — Чичко Валерий лети като чичко Гагарин.

— И той посочи огромния портрет на Юрий Гагарин, закачен над вратата при входа на детския дом.

— Другарко, и той се казва Валерий. Как ми се иска да бъда като него!

— Но ти, Валерий, нали вече беше „космонавт“. Помниш ли на първи май поминалата година, когато манифестира с твоята голяма музайна ракета?

— Да, но аз искам на истинска ракета да лети.

Когато отидоха при децата, всички вече знаеха новината.

Малките палавници бързо насядаха в кръг. Учителката Евгения им каза новината. После запита: „За кого пеем и говорим цяла седмица децата?“

— Другарко, ние пеем и говорим за чичко Георги Димитров, пръв отговорил Ва-

лерий.

— А кой е той? ... Хайде, кажи ти Пламенчо!

— Другарко, чичко Димитров е наш учител и вожд.

Браво, Пламенчо! А сега, кой ще каже за кого той най-много мислеше?

Деветнадесет малки ръчички се вдигнаха над детските главички. Всеки искаше да отговори.

— Георги Димитров мислеше най-много за децата, бързо отговори пак Валерий.

И когато разговорът премина отново към героичните прояви на космонавтите Валерий и Валентина, Валерий се превърна цял в слух.

Какже сега, как се казваше първият космонавт?

— Кажете Валерий!

— Първият космонавт се казва Юрий Гагарин.

Разбраха мислите на Валерий, Ковачева продължи.

— А имената на другите космонавти знаеш ли?

— Вторият космонавт се казва Герман Титов, третият — Андриан Николаев, четвъртият — Павел Попович.

Името на космонавт № 5, той изговори с чувство на гордост.

— Шестият космонавт ще го каже Руменчо.

— Шестият космонавт е Валентина Терешкова.

С хубави играчки и песничката „Я верю друзья“ завърши това занятие при най-големите деца от детската градина.

Внимателно слушаха приказката „Дядо рипа взе да вади“ и палавниците от първа група. Художественото разказване на приказката от Аника Радославова увличаше децата.

Така прекараха този ден Валерий и неговите другарчета от детската градина „Юрий Гагарин“, в своя втори дом.

Йордан ГЕОРГИЕВ

Вторият им дом

В НАДПРЕВАРА ПРЕД ЮБИЛЕЯ

Наскоро Захарна фабрика ще чествува свои 50 годишен юбилей.

След реконструкцията фабриката става едно от най-модерните предприятия, съоръжена бе с най-нова техника. Няма ги вече старите апарати и машини, които погълтаха тежък, непосилен труд. Сега навсякъде се виждат командни табла, автоматични вентили и други сложни механизми. Части, истински части е за онези, които стоят пред тях и наблюдават и ръководят сложния процес на захароварството.

Комсомолците Злати Пенчев, Ангел Маринов, Марин Пуйчев и други са основното ядро в пех „Суровина“. Те са истинските командири на производствените работници. Младежите се състезават на новопостроените съзони работници. Младежите и сестрите си правят в чест на юбилей към фабриката се създава исторически музей. В добре подготвеното помещение ще бъдат наложени най-различни експонати, табла, снимки и други материали, отразяващи развитието на фабриката от създаването ѝ до наши дни. Това ще бъде голя-

ма културна придобивка за работническия колектив. Многобройните групи от екскурзанти, които ни посещават също ще могат нагледно да се запознаят с историята на фабриката. Напрегнати са тези предобилейни дни, защото наред с подготовката за чествуването трябва да бъдат готови и за новата цехово-репаративна намянина. Районът около фабриката ще придобие вид на китна градина. И ние комсомолците ще направим нашия завод, който се посещава от различни делегации от чужбина и страната — завод градина. Ние, които работим и тези, които го посещават ще бъдем доволни и признателни на Партията за големите ѝ грижи, които полага за човека-строител. И задължението, което е поела фабриката в чест на юбилей да извоюва зването „Фабрика за комунистически труд“ ще бъде изпълнено.

Ив. АРГИРОВ Държавни захарни заводи — Г. Оряховица

ИГРАЯТ НАЙ-МАЛКИТЕ ФУТБОЛИСТИ

ДЕТСКИЯТ ОТБОР НА „ЛОКОТИВ“ НА ПЪРВО МЯСТО

Завършила състезанията по футбол на най-малките спортисти в окръга. В окръжното детско първенство по футбол участвуваха много отбори. Но от тях се открояха два — на „Червено знаме“ от Павликени и „Локомотив“ от Г. Оряховица. Те не

претърпяха нито веднаж поражение и достигнаха до финалния мач за излъчване на най-добрия отбор в окръга.

На градския стадион във В. Търново, в събота, децата от двата състава имаха и един допълнителен „противник“ — силният вятър. През първата половина на състезанието срещу вятъра бяха малките локомотивци. До голяма степен това бе основната причина задълго инициативата да бъде у павликени. Те напихаха постоянно, но без удари във вратата. Все пак, на К. Абдулов (9. Ч. з.) се удаде да открие резултата — 1:0 за Павликени. По-късно обаче централният нападател на „Локомотив“ Н. Колев постигна два гола и изведе отбора си напред 2:1.

Когато заиграха с вятъра след почивката, горнооряховските футболсти вече напълно овладяха терена. С гол на П. Иванов те поведоха — 3:1. Отново К. Абдулов реализира — 2:3. Последваха още два гола на отличника И. Иванов (7. Л) и „Локомотив“ постигна голяма победа с 5:2. Така децата от Г. Оряховица извоюваха правото да представят окръга в срещите за първенство на републиката. Първото им изпитание ще бъде в Ловеч на 7 юли срещу първенците на Ловешки окръг.

На снимката: Детският отбор на „Локомотив“ с треньор Антон Кучулов.

Текст и снимка: Ал. Тошев

За съдържателен летен отдих

СЛЕД УПОРИТИЯ ТРУД в училище настъпиха дните на лятната ваканция — дните на отдих, веселие, игри и ползотворен труд.

Осигуряването на смислен, съдържателен отдих за пионерите и подготовката на средношколското бригадирско лято е важна задача в работата на пионерската и комсомолската организация.

В планинските и морските лагери за отдих, организирани от Окръжния комитет на Комсомола и отдел „Просвета и култура“, от Г. Оряховица ще летуват 315 пионери, а в извънградските лагери на ДЗЗ, Промкомбината, ЖП възел и ДИП „Рекорд“ — повече от 500 деца.

За пионерите, които остават в града, ще бъдат създадени местни лагери към всяко основно училище. Предвижда се през тях да преминат повече от 600 пионери. Игрите, песните и танците, излетите и екскурзиите, трудовете в помощ на селското стопанство, брането на билки, работата по изпълнение на примерните изисквания за пионери — трябва да бъде съдържанието на пионерската дейност в тези лагери.

За осигуряването на лагерите с опитни отрядни ръководители. Градския комитет и Пионерският дом в града организират семинар с най-добре работилите през годината отрядни ръководители-ученици.

Изградените 20 отряда на втората Димитровска експедиция „20 години народна власт“ ще помагат за изграждането на ценни морално-волеви качества у младите пътешественици, да опознаят и обикнат още повече нашата слънчева Родина.

на, ще разширят техните научни познания.

Тържественото откриване на пионерското лято стана на 16 юни тази година в местността край „Детско леговище“ — гр. Лясковец. Пионерските дружини от всяко основно училище дойдоха до сборния пункт по точно определени маршрути. Изнесена бе литературно-музикална програма, проведоха се състезания по народна топка, забавни физкультурни и музикални игри.

Още преди официалното откриване пионерското лято в нашия град започна. С пионерите от III и IV-те класове бяха организирани трудови акции за бране на лайка, слез, равнец, живовляк и др. Само през първата седмица на юни са предадени на народното стопанство 420 кг билки.

Не по-малко усилия са насочени към сформирването на средношколските бригади в помощ на производствените предприятия от града. На всеки ученик-средношколец се дава поръчение — да бъдат отработени 30 трудов дни в помощ на народното стопанство.

Чрез организиране на интелектуални и разнообразни мероприятия трябва да се стремим да превърнем тези бригади в школа за комунистическо възпитание на младите комсомолци.

Хр. В. КАРАТАНАСОВ зав. отдел „Учители“ при Градския комитет на ДКМС Г. Оряховица

ПОСЛЕДНИЯТ ЧАС

В Механотехникума „Харалампи Стоянов“ гр. Горна Оряховица започна последният час. В една от стаите е оживено. Тук са се събрали курсисти от трите курсове. На масата са наредени цветя и предмети, изработени от учениците.

При такава тържествена обстановка преминава последният час по история. Преподавателите Д. Дулев и В. Стоянов са потърсили по-нова и по-интересна форма за преговор на учебния материал. Те са поканили изпитания борец против фашизма и капитализма Христо Стефанов да разкаже спомени за железничарската стачка през 1919 година. Подробно и увлекателно говори той за тежкото положение на транспортните работници след войната, за избухването на стачката, за Илгичката република.

Звънецът бие, но никой не бърза да напусне стаята. Съдържана бе размяната с другаря Стефанов.

Г. Тодоров

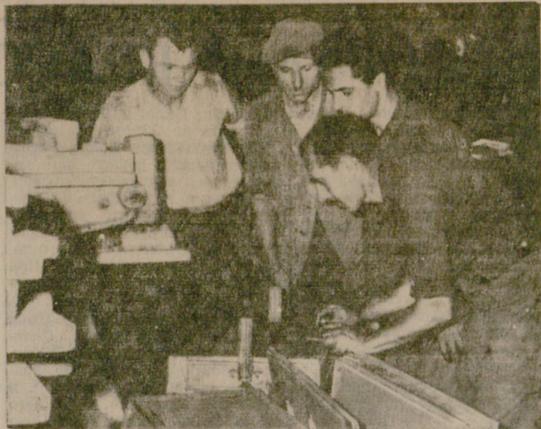

Пионерите от Велико Търново са обещали в дар на селското стопанство две самоходни шасета. Бях те ще закупят със средства набрани от продадени билки и вторични суровини. Този дар пионери правят в чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа.

Всички пионерски дружини се включиха активно в брането на билки. Вече няколко пъти дружинките от училище „Бачо Киро“, „П. Р. Славейков“, „Н. Й. Вапцаров“, Базово училище и уще „Хр. Ботев“ колективно браха билки. Отделно всеки ден пионери и чадърчата предават в изкупателните пунктове набраните от тях различни билки. До сега общо в града те са предали над 6000 кг.

МОНТАЖЪТ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ПЕЧКИ ПРЕМИНА НА ПОТОЧНА ЛИНИЯ

За кратък период от време в пеха за производство на печки в ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица бяха проведени редица мероприятия за разширяване и подобряване качеството на производството. Внесени бяха нови машини, съоръжения за подобряване технологията на производството. На първо място увеличено бе производството на чугунени отливки от 1500 тона годишно на 2400 тона. Разшириха се лезските плочи, създаден бе емален участък с годишен капацитет 60 000 броя, усвоена бе технологията на производството на електронагреватели за комбинираните печки, създадени бяха предметни затворени участъци. Понастоящем се провежда реорганизация на шлайфно-никелания отдел, където в скоро време ще започне освен никелиране на чугунени детайли и хромпирането им и много други операции.

Александър Филчев — лезър-първенец от пех „Печки“ в ДИП „Металургия“, в Г. Оряховица предава опита си на своите другари.

Въпреки това обаче остана неразрешен въпросът за формата на организацията на труда. Съществуващият начин на организация на производството още от основаването на предприятието имаше групов (пехов) характер. Тази организация не отговаря вече на масовия характер на производството. Това стана основна предпоставка за въвеждане на поточно производство. Затова след като бе подробно разучена технологията на производството, процесите на организацията на транспорта и др. бе решено да се организира пускането на поточни монтажни линии за всички видове печки.

Поточната линия, за която съоръженията бяха изработени още през 1962 г., бе пусната към края на май. Първоначалната пропускателна способност бе монтажа на 4 печки за час. Само след 3 дни проба, чрез развличаване на редица работни операции, пропускателната способност на поточната линия се увеличи на 7 печки. Само при тези начални резултати. С

Увеличава се производителността на труда. При работа с една поточна линия, на една смяна и при средно дневно производство 50 пещи производителността на труда се увеличава 36 на сто. При работа с две поточни линии тя се увеличава повече от два пъти.

Решително се подобри ритмичността в производството. Създаде се възможност за тясна специализация на работниците, която от една страна облекчава труда, а от друга увеличава неговата производителност.

Пред ръководството на предприятието стоят още много задачи за усъвършенстване на работата по поточната линия. В началото на юли трябва да се пусне втората поточна линия за обхващане на цялото производство на печки. Да се увеличи пропускателната способност на линията от 5,5 печки на час на 8-10.

В това направление се изготвя цялостен план за напрана мопорелсов път и контейнерни етажери за зареждане в извършеното време на поточните линии. Правят се проучвания и за внедряване на универсални механически отвори с електропровод, с гъвкав вал или с реверсивни елементи.

Внедряването на рационална организация на производството е съществена част от въпросите на техническия прогрес. Едва ли може да се посочи друго мероприятие, което ще даде такова отражение, както върху производителността на труда, така и върху качеството и себестойността на продукцията.

Иосиф МУНЕВ
главен инженер

МАШИНИТЕ ПОМОГНАХА

Най-важната и най-напредната кампания за ТКЗС „Път към комунизма“ — Ресен е лятната.

За да могат всички пролетници да се окопаят, да се окопи и прибере ливадното сено преди лятва, голяма помощ оказват машините. Трактористът Пеню Върбанов от с. Водолей със „Зетора“ почти сам окопи, събра и извози 60 тона витаминно сено, което вече е прибрано в сеновалите. Сега той извършва втора коситба на 200 декара люперна. Навреме бе окопено и привършва извозването на 250 тона ливадно сено в с. Никоп. Особено много се проявиха при изпълнение на тази задача кооператорите от пета бригада Кооператива Ресен и Тодор Кунчев. Трактористите Марин Дянков, Марин Кълбанов от Ресен, Стефан Василев и Стефан Лесиков от Никоп участвуват също активно за сръчното и качествено прибиране на тревните фуражи.

Падналите напоследък дъждове благоприятстваха за развитието на плевелите в царевичата и захарното цвекло. Затова тези дни другите механизатори гък бързат за довършването на второто и трето окопване. Така например, царевичата в с. Никоп от 3460 декара е окопана два пъти, а в момента се извършва и третото. За редовното окопване голяма помощ оказва трактористът Тодор Янков, който сам се грижи за 1014 декара. В добро състояние е и царевичата от 2050 декара и 1000 декара захарно цвекло в с. Водолей, които културите са окопани два пъти и сега се окопават трети път, там където е необходимо. Целта на кооператорите е да навлязат в жътвата с окопани пролетници и прибрано ливадно сено.

Започна жътвата на ечемик. През първите дни само в с. Ресен с виндурер бяха окопани 600 декара ечемик. Сега всички виндурери и част от комбайните вече навлязоха в блоковете за прибиране на богатата реколта. Налице е и необходимата организация за бързо извозване и сушене на зърното, прибиране на сламата и засяването на вторите култури.

Георги МУНДОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ Ресен

СУШАТА НЕ Е СТРАШНА

В миналото при суша за докарване на дъжд „активно“ участие вземаха попелите. Те даваха сигнал, че е дошло време да се прави молебен, организираха разни „пеперуди“ и пееха из селото.

Сякаш че векове са се изминали оттогава, а не две десетилетия. Днес няма здравомислящ човек, който да гледа към небето с вдигнати ръце на молитва давано падне дъжд. С твърдост и увереност сега хората при нужда развиват крановете на язовирите, водохранилищата, включват мощните помпени станции и живителната водна сила достига до всяко стръбче, което има нужда от вода. . .

През последните години кооперативното стопанство в с. Дъскок построило няколко малки язовири, баражи и бентове. „Баш-бунар“, „При студентите кладенци“, „Дичинското усой“, „Анбар“ — това са язовирите, които съхраняват хиляди кубически литри вода. Прокараха се над 40 000 метра напоителни канали, от които половината са облицовани.

Падналите напоследък обилни дъждове съвсем не успокоя-

ват кооператорите, за да се отдръпнат от мелниоративното строителство. Напротив, и сега активно участвуват и един след друг завършват набелязаните обекти.

Готов е новият малък язовир на местността „Капчук“, който ще съхранява водите на всички дъждове, идващи от селото и капчушките речички. Той ще напоява над 1000 декара земя, а при построяване на помпена станция и още повече. В изграждането на язовира вложиха труд и умение трактористите Ф. Николаев, Тр. Иларионов, К. Иванов и строителите Ив. Борисов, В. Дешев, П. Макавеев и други.

С много жар и ентузиазъм работиха младежите-скреперисти П. Ганчев, Н. Стефанов и В. Димитров, без участието, на които не беше възможно завършването на язовира в срока. После те продължиха работата по издигането на язовирната стена на местността „Дичинско усой“ с два метра. Тя е привършва и сега язовирът ще съхранява допълнително 55 000 куб. метра вода.

Активно участие в мелниоративното строителство взе строителната група под ръководството на Иван Чакалов. Тя не спри строежа през цялата зима, прокопа над 1000 метра канал, по който потекло водите на башбунарската река, за да се вляят в язовира на местността „Анбар“. Завърши и строежът на трансформаторния пост и сградата на помпена станция, която в момента се електрифицира и измазва.

Готова е помпена станция при язовир „Студентите кладенци“, която всеки момент може да бъде пусната в експлоатация.

Кооператорите предвиждат да напояват над 1000 декара в местността „Екенилия“ чрез подвижни дизелови помпени агрегати с гъвкава тръбопроводна мрежа (открити тръби). Тези тръби стопанството закупи от Чирпан и една част от тях вече използва за напояване преди дъждовете. . .

Нека лятото два. Дъскокчани не се отраховат от сушата.

Мл. Янакиев
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Дъскок

Да се учим, работим и живеем по комунистически

В петък представителите на 5000 участници в движението за комунистически труд във Велико Търново се събраха да обмислят опита си от двегодишната работа в тази насока. Секретарят на градския комитет на БКП Ненчо Нейков изнесе доклад, в който характеризира състоянието на движението за комунистически труд в града. Той изтъкна, че от 350 бригади, бойци се за званието „Бригада за комунистически труд“ вече 61 са го завоювали. Най-големи успехи в това високо патриотично движение има неговият пионер във Велико Търново — колективът на ДИП „Победа“, който се бори за спечелване званието „Предприятие за комунистически труд“.

Фактът, че 50 на сто от общия брой на работниците и слу-

жителите в града, — изтъкна другарят Нейков, — прегърнаха пламенния девиз на бригадите за комунистически труд „Да се учим, работим и живеем по комунистически“ е прекрасна проява на високата съзнателност на труженниците от Велико Търново.

Двегодишният опит на движението показа, че то е сполучлива форма на работа и превъзпитание на трудеците се. Бригадите, участници в движението, имат чувствително подобрени производствени резултати от останалите. Отличителната черта на тези успехи е, че производителността на труда се повишава на основата на техническия прогрес, по-доброто използване на работното време и непрекъснатото повишаване на майсторството и професионалното знание. Но наред с успехите, бригадите за комунистически труд допускат редица грешки, които са несъвместими с високите цели, които са си поставили. Техните сили не се насочват достатъчно към пълното използване на съществуващите богати резерви. Има такива случаи, макар и малко, бригади за комунистически труд като на Ив. Дамянов от ДИП „В. Коларов“ има по-лоши показатели за производствена дейност от бригадата на М. Тончева, която не е участник в движението.

Другата страна на движението за комунистически труд е, че то постига безспорни успехи в обществено-политическата работа. Възпитават участниците в движението за достойни строители на новото общество. Но и в това отношение има още много да се прави. Тревожен е фактът, че само 8 на сто от участниците в комунистическото движение продължават своето образование. Голяма роля за възпитание на бригадите имат тех-

ните приятели, които могат да постигнат много в това отношение. Но общо взето културните дейци, особено колективът на Народния театър, се отнасят нехайно към тази форма на работа.

Движението за комунистически труд, — завърши доклада си др. Нейков, — тази масова школа за комунистически възпитание изисква нашето постоянно будно внимание, системно, правилно и енергично ръководство.

След това взеха думата представителите на бригадите за комунистически труд от ДИП „Победа“, Найловия цех на Традския прокомбинат, Месокомбината, Четвърта аптека и др. Те разказаха за своята работа, споделиха как постигат успехите си, говориха за ентузиазма на участниците в бригадите за комунистически труд.

Другарят Димитър Стоянов, кандидат член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП общици резултатите от съвещанието. Той подчерта, че най-важната задача на бригадите, участници в движението за комунистически труд е те да станат начело в борбата за технически прогрес, за повишаване на производителността на труда. Друга не по-маловажна задача, която постоянно трябва да стои пред движението за комунистически труд, е непрекъснатото повишаване образованието и професионалната подготовка. След завоюване високото знание „Бригада за комунистически труд“ не трябва да се спира на лаврите. Необходимо е бригадата с неотслабващ ентузиазъм да продължи своето усъвършенстване. Това е в непосредствена връзка с целите на комунистическото движение — да се учим, работим и живеем по комунистически.

В. БУТАШКОВ

ОБУЧЕНИЕТО НА ПОЛИВАЧЕСКИ КАДРИ

Великотърновски окръг е в благоприятно положение в борбата за повече зърно. Един от основните фактори на плодородието — водата, при нас е в ръцете на хората. Голяма част от най-плодородните площи се кръстосват от напоителните канали. Тая година те се увеличават с повече от 100 000 декара.

Може да се смята, че величината на добивите от културите, отглеждани при поливни условия зависи преди всичко от отношението на хората към самото поливане. Там където ръководители и кооператори са осъзнали ползата от поливането и добивите са по-високи. За това най-добре говорят получените през последните години резултати в редица стопанства на окръга и особено тия в ТКЗС — Павликени и Ресен.

Слабо звено в нашата работа по поливането е ниската производителност на труда на поливачите. В това отношение напоследък в окръга се говори много. Вече се вземат и конкретни мерки за повишаване дневната заработка на всеки поливач. Организирант се три полета за високопроизводително поливане — в ТКЗС — Б. черква, Ресен и Карансен. От друга страна Държавната напоителна система в Павликени организира над 10 площадки за практическо обучение на поливаческите кадри на ТКЗС за работа с новия поливачески инвентар. На тия площадки за работа със сифончета, разпределителни кутини и тръбопроводи се предвижда да се обучат над 1500 поливачи.

От инициативата на поливаческите кадри в окръга зависи преди всичко как ще се организира и проведе поливането на културите. Специалистите от системата, в отговор на призива на специалистите от Пловдивски окръг, решиха да се борят за рязко повишаване на производителността на труда на поливачите. Поне се на 500 декара площи, засети с царевича, да достигнем поливна производителност над 50 дк за човекоден и на 4500 декара по 20 декара на човекоден. За останалите площи производителността на труда на поливача да не бъде под 7 декара. Това е продължение на постият от колективата на системата почни „С по-малко труд — да полеем повече декари“. Тук обаче се изисква висока организация и безупречна подготовка на блоковете.

В борбата за навременно и качествено поливане на селскостопанските култури трябва да намерят своето място агрономите, техник-мелниораторите и поливачите от ТКЗС. По право тяхното място е в първите редици на хилядната армия от поливачи.

С общи усилия на ТКЗС и системата, поливаческите кадри трябва да се обучат без протакане. Време е вече дребният поливачески инвентар, намиращ се все още в складовете на „Селснаб“, да се превърне на поливните площадки, за обучение и действие на поливаческите кадри.

От инициативата на ръководителите и специалистите зависи до каква степен поливачите ще се обучат за работа с дребния поливачески инвентар. А опитът на организираната в Б. черква площадка показва, че добре обучен поливач извършва повече работа от двама необучени. При големия недостиг на работна ръка това не е въпрос за подценяване.

Д. ЦЪРОВ
директор на Държавна напоителна система—Павликени

Не са малко селскостопанските работи, които кооператорите от бригадата на Славко Георгиев в с. Виноград трябва да извършат тези дни. Наред с окопването на захарното цвекло и царевичата те берат и сраж.

Снимка: Йордан Георгиев

Научно-техническа конференция

Инженерите, машиностроителите и майсторите от текстилната промишленост в окръга в събота се събраха на научно-техническа конференция в ДТК „Васил Мавриков“ — В. Търново.

Инженер В. Раденков от Научно-изследователския институт по текстилно производство запозна конференцията с най-новите тенденции по модеризиране на наличния машинен парк в текстилната предприятия и новите насоки в производството на високопроизводителните текстилни машини. Той подчерта, че преди да се съсредоточват силите за модернизация, трябва да се направи всичко за подобряване коефициента на използваемост на наличните машини. След като се изчерпят тези въз-

можности, тогава трябва да се търсят пътища за по-производителното усъвършенстване на машините. Така, чрез пълното използване на капацитета на машините ще се стигне до по-евтино производство. По нататък инженер Раденков говори за най-новите системи тъкачни станове и тенденциите на тяхното усъвършенстване.

Участниците в конференцията проявиха голям интерес по редица технически въпроси, свързани с качеството на отделните детайли на тъкачните станове и изменението технологията на производствения процес.

Накрая конференцията избра ръководство на секцията „Текстилна промишленост“ към Научно-техническия съюз във Велико Търново.

Инукубационният период на заболяването е от 5 до 21 дни. Типичните признаци за настъпване на болестта са високата температура, жълтеница, анемия и кръвоуринаране. Поилюва бременните животни абортират. Наред с изброените признаци се появява настръхване, безапетитие, рязко намаляване на млякото, запек или диария.

От вашите наблюдения върху повече от 1000 болни говеда от хемоспоридиоза установяваме, че болестта при нас е загубила класическите си форми и затова често в началото трудно се открива. 11,4 на сто от нашите болни нямат висока температура. Така е и за 38,6 на сто от телетата. Само при 18 на сто се установява пожелтяване на

Масово заболяване по говедата

В някои селища на окръга — Дебелец, Ц. Корня, Лисковец, Балван, Д. Оряховица, Стражица, Сухиндол и други, хемоспоридиозата по говедата се явява като масово заболяване. Тя се установява още рано напролет и продължава до късна есен, като обикновено започва от края на февруари, при топли зими, а при по-студени през март. Болестта е свързана винаги с поява на масовото окръгряване на говедата.

Болестта хемоспоридиоза се предизвиква от специални микроразпростиращи, наречени хемоспоридии, различни и многобройни видове, като чрез кръвките те пренасят на различните селскостопански животни. В селищата, където заболяването е постоянно, боледуването на животни, отглеждани там, е в полна форма и по-тежка за новозакупените и внесени от други райони животни.

Инукубационният период на заболяването е от 5 до 21 дни. Типичните признаци за настъпване на болестта са високата температура, жълтеница, анемия и кръвоуринаране. Поилюва бременните животни абортират. Наред с изброените признаци се появява настръхване, безапетитие, рязко намаляване на млякото, запек или диария.

Меренето на температурата си остава основното и първото, което трябва да се направи при съмнение за това заболяване. Гъстотата на кръвта, която произвежда при напояване на кръвната натриева е един от указателните симптоми. Тя трябва да се извърши така че взетата капка кръв да се постави при наклон от 45 градуса, при което кръвта се разлива бързо, двестът й е бял и серумът е оцветен розово-червен. Този симптом не е специфичен, тъй като при масово опаряване на животните е винаги налице, но съчетан с другите признаци много бързо ориентира за неговото откриване на хемо-

видимите слезисти ципи и кожата, а анемията, която съпътства отслабването на животните, не може да се различа. Кръвоуринарането при нашите случаи също е рядко явление — то се появява в 2,6 на сто от наблюдаваните случаи. Много характерен признак е спирането на уринарането и обратно уринарането е вече благоприятно за изхода на болестта.

Появяването на профузна диария дава основание да се помисли за фуражно отравяне, ако не се вземат предвид другите признаци. Това затруднява ранното поставяне на диагноза, което е от голямо значение за навременно лечение на заболялото животно. Трябва да се обърне внимание и се търси хемоспоридиоза и при признаци на атония и кудота.

Смъртността при заболялите говеда е висока и голяма част от тях се дължат на захвърляването в лечението, поради ненавременното им докарване в лечебниците.

Меренето на температурата си остава основното и първото, което трябва да се направи при съмнение за това заболяване. Гъстотата на кръвта, която произвежда при напояване на кръвната натриева е един от указателните симптоми. Тя трябва да се извърши така че взетата капка кръв да се постави при наклон от 45 градуса, при което кръвта се разлива бързо, двестът й е бял и серумът е оцветен розово-червен. Този симптом не е специфичен, тъй като при масово опаряване на животните е винаги налице, но съчетан с другите признаци много бързо ориентира за неговото откриване на хемо-

споридиозата. За лечението на болестта ние опитахме различни методи, но получихме най-добри резултати, когато инжектирахме новозаболените животни с 5 на сто акарилин, подожко в доза 6 куб. см за един ден — три пъти през деня. Ако температурата продължава на другия ден, след 24 часа от първото третиране, инжектираме трифенолфин в съответните дози разтворен в 20 на сто глицерол или глицерокофеин. При тежки случаи, когато температурата рязко спада, а пулсът е силно увеличен, наред с описаната терапия сме постигнали оздравяване на безнадекно болни говеда с прилагането на ленецилин — 6000 МЕ за един кг живо телце и 6 гр стрептомицин на три пъти в денунощие. Заедно с това поддържаме организма с калиев глицерокофеин.

За нас по-важно е да се приложи начин за предотвратяване на животните от заболяване. Тази година, поради продължителната и студена зима, кръволевата инвазия през пролетта не бе типична и в сравнение с други години заболяването рано напролет не обхваща голям брой животни. Ние трябва обаче да сме подготвени да проведем навременното обезщетяване на говедата в застрашените райони, навреме да открием заболялите животни и правилно да ги лекуваме.

Др Ас. ТАНТИЛОВ

в в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 77 от 27. VI. 1963 г.

СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ ПРИ ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА

Бързото и без загуби прибиране на реколтата от есенните култури зависи преди всичко от правилната организация на работата, от пълната мобилизация на силите на кооператорите и цялостното използване на наличната техника. Реализацията на тази усилена кампания се пада на механизаторите, работещи на комбайните и виндурерите, от тяхното съзнателно отношение към ремонта и работата с машините.

Едно от най-широко използваните средства за увеличаване на кооператорите и механизаторите за сръчното прибиране на реколтата от есенните култури зависи преди всичко от правилната организация на работата, от пълната мобилизация на силите на кооператорите и цялостното използване на наличната техника. Реализацията на тази усилена кампания се пада на механизаторите, работещи на комбайните и виндурерите, от тяхното съзнателно отношение към ремонта и работата с машините.

Едно от най-широко използваните средства за увеличаване на кооператорите и механизаторите за сръчното прибиране на реколтата от есенните култури зависи преди всичко от правилната организация на работата, от пълната мобилизация на силите на кооператорите и цялостното използване на наличната техника. Реализацията на тази усилена кампания се пада на механизаторите, работещи на комбайните и виндурерите, от тяхното съзнателно отношение към ремонта и работата с машините.

награди. Заедно с това усещане на най-добрите производствени единици се популяризира чрез радиоредите и многотиражките. Добре оформеното предаване с похвалителен копчет за първенците, вечер, когато всички се връщат от работата, създава интерес у кооператорите, импулсира хората при изпълнение на стоящите пред тях задачи. В това отношение трябва да се вземат мерки за подобряване работата на програмните комисиони в Павликени, Поликраище, Ресен и други.

С интерес се посрещат биологичните и редовно издаваните многотиражки, където се отразяват успехите на първенците и на стопанството. Заедно с това за хората по време на най-усилената работа трябва да се ползват повече грижи — да се организират кухни от където на кооператорите да се осигурява calorific и евтина храна. Ежедневната целенасочена и компактна масово-политическа работа с кооператорите спомага за мобилизиране на силите.

К. НИКОЛОВА

С ЛИЦЕ КЪМ НАШАТА СЪВРЕМЕННОСТ

Много от самодейните театрални колективи закриха своя сезон. Няма град, село, където самодейните да не са зараждали своите съграждани с някоя нова постановка. От ден на ден се повишава културата на зрителя, а с това и неговите изисквания. Такава черта от характера, като героизъм, себепристрастие, саможертва добиха нова форма, ново съдържание — станаха му много познати и съвременни много близки. Това са чертите на новия човек — спротивно на комунистическия общество. Тогава какви мисли възбудят нашия зрител? Какви проблеми стоят за разрешаване пред обществото? Къде е съвременната тема? ... Моралната неустойчивост, еснафството, безгрижието, самоуспокояването, злоупотребата с доверието на хората, потъпкването на човешките добродетели — ето къде трябва да се насочи нашето внимание!

Песната е налице. Персонажът е попълнен. Самодейните започват работата на готвения текст. Но... само това не е достатъчно! Честе не на маса, опознаване с текста, характеристиката на образите, изясняване на взаимоотношенията, после мизансцени. ... Това не е период от ден два, а дълго време упорита и системна работа. В много колективи тия етапи в подготвящата се постановка като нещо ненужно, безсмислено. После се получава не театър, а „театро!“ Кому е нужно това? Желаният резултат ще се получи само при условие, че ясно е разбрана песната; нейната идея, сюжет, интригата, характера на действащото лице“ (К. С. Станиславска).

На окръжния преглед на едноактната песна се представиха едни от най-добрите колективи в окръгия. Самодейните от град Елена се явиха с песната „Волжката рибарка“ от Торохов. Един хубаво замислен и много добре изнесен спектакъл! Ясно проличаха характеристиките на действащите лица — те наистина действаха! Всеки носеше със себе си някаква идея, бореше се за нея, отстояваше я докрай! ... На нежната, красива и бедна Гладира — събрала в себе си чара на обикновената руска девойка се противопоставя грубият, алчен и жесток Антон — синът на господаря. Бързекти големата любов на Гладира към Антон, тя намира сили в себе си да го убие. Защо? Ако в поведението на изпълнителята не проличава в името на какво тя жертва любовта си — спектакълът ще стане само показване на една лична драма. Благодарение на добрата игра на самодейните, песната звучи много оптимистично, много ясно.

Грешат някои ръководители на състави като търсят основната идея в личните преживявания, без да помислят за тяхното обществено звучене. Те казват: „Хората плачат!“ ... Приема се! А, за какво? Няма трябва да се задоволяваме само с външните ефекти на театралното представление? В повечето случаи това се дължи на постановчика на песната.

В спектакъла на гр. Лясковец („За тия, които се забравят“), постановчикът остави изпълнителята на ролята на майката дълго време да плаче и с всички сили и средства да ни кара да й съчувствуваме. ... Можеще само с един жест, едно наведжване на главата, един вик. ... ние щяхме да разберем нейната голяма мъка. На други места, като в спектакъла на гара Горна Оряховица, изпълнителите успяха да ни по-

кажат сложната ситуация, създадена се около изготвянето на доклад от председателя на профкомитета. Много добре! Но защо беше това неоправдано разхождане на бащата по сцената, режисурата и бързи движения, с които изпълнителят като че ли искаше да ни каже: „Видите ли, много съм зает — мисля!“ — те не ни убедиха! Това се дребни наглед неща, които ако бъдат правилно разбрани от постановчика на песната ще му помогнат да постигне художествена цялост на спектакъла.

Друг един въпрос, който стои пред самодейните и особено пред ръководителите, това е използването на всички компоненти в театралното представление. Декор, реквизит, грим, осветление — всичко трябва да бъде с мярка. Не е необходимо обаче, вместо пън да се използва отсечено дърво и вместо тензух на прозореца да се поставят цели стъкла? Това отнема време, оскъпява и същевременно обезвещава спектакъла.

Присъствах на представление в с. Стамболово. Самодейните представиха „Грамада“ — драматизация на Н. Черев. Добри изпълнители, хубаво представление! За голямо мое учудване в антракта от оркестралната записи джаз? ... На зрителите, развълнувани за съдбата на Пена, след еспанското на завесата им се поднесе „Деята на Пирей!“ Когато правим театър — нека бъде театър! Когато правим концерт — нека бъде концерт!

Напоследък условността навлиза в представянията на нашите самодейни театрални колективи. Тя също не бива да се разбира погрешно. При наличието на добре обаведена сцена, черни платна и добро осветление — може да се получи желаният резултат, но там където условията не позволяват да не се уличаваме. Не бива на голяма сцена да поставим бюро, стол и закачалка и да вървим, че това е канцелария! Каква ли условност да бъде, не трябва да се забравят основните елементи в действието: стената (която може да стане на завеси или осветление) прозорецът, (който също може да се загатне с осветление) и опорните точки, около които ще градим мизансцената. Бюрото, столчето, закачалката, трябва да бъдат поставени така, че зрителят да бъде убеден в това, което искаме да му покажем. Условността не е нещо ново за театъра, но трябва правилно и с мярка да се прилага от ръководителите.

Радостен е фактът, че колективите се насочват към песните на съвременната тема. „По следите на бурите“, „Хора край язовира“, „Велможката“, „Свада“ са включени в репертуара на много колективи. Но все още има села, където се допуска да се играят песни с ниски идейни и художествени качества и яви слабости в драматургическия материал. Самодейният театрален колектив в с. Балван подготви „Пленникът от Трикери“ на Мутафов, а колективът на с. Мусина — „Орисан“ на С. Савов. Толкова труд, толкова време изразходвано на празно! Кого учим, на кого помагаме с тия постановки? Да убеждаваме зрителите в преклонение пред бога? Да му говорим за това, в което самите не сме убедени. Подборът на репертуар не е стъпка лесна и безотговорна работа — дори държавните театри се затрудняват в това отношение. А какво пречи на колективите да се обърнат към едноактната песна? По-силно въздействие ще окаже добре подгот-

вената едноактна песна от В. Ханчев, М. Горичкини, М. Величков, Л. Владков, отколко не удачно подбраната и лошо изпълнена многоактна драма. При едноактната песна подготвителният период е по-кратък, а същевременно и колективът ще може бързо и навреме да откликне на актуалните проблеми.

Сезонът на самодейните театрални колективи завърши. Това не значи, че трябва да се откъснем за няколко месеца от сцената, естрадата и когато дойде есента... да търсим репертуар. „Отдалеко, та да е леко“ — казва народната мъдрост. Когато отново светнат репетиционните залы, когато отново седнем около масата, ние трябва да имаме пред себе си песната! Тогава и обстановката ще бъде нормална и ще спестим излизно губене на време. Необходимо е колективите да не прекъсват своята работа и през лятото. Ето къде ще намери приложението едноактната песна! Нека да се привлекат учениците, които са във ваканция към леките и подвижни състави, към които трябва да се ориентираме през летния сезон. Едноактните песни, изпълнителите на народни песни, рецитаторите — те трябва да бъдат навсякъде! През обедната почивка, на откритото кооперативно събрание, на естрадата вечер да се носи хубавата народна песен, да звучи словото на Партията!

Иван УЗУНОВ
методист по театрална самодейност при отдел „Прогреса“ и култура“ при Окръжния народен съвет

Средище на музикални знания

Приключи още една учебна година на факултета по музика при народния университет към Дома на профсъюзите във В. Търново. С интерес слушателите посещаваха лекциите.

Неговата цел бе да запознае трудеците с основните проблеми на музикалното изкуство.

Лекциите, изнесени през тази учебна година, не съставляват цялостен курс по определена музикална дисциплина, а третирането на различни музикални дисциплини. Това дава възможност за запознаване с по-голям обем въпроси и по този начин по-резултатно да се осъществяват задачите на факултета.

Лекционната дейност винаги се е придружавала с подходящи музикални илюстрации, които помагали за по-доброто разбиране на третираните музикални проблеми. Илюстрациите са правени обикновено чрез грамофонни плочи или магнетични записи. Особено добре се постигна това при лекцията на Иван Данчев върху камерната музика. Инструменталният секстет при читалище „Надежда“ изнесе цялостен камерен концерт.

През тази година слушателите бяха запознати с някои чисто теоретични музикални въпроси. Музиколожката Ляляна Манкова, от София, изнесе лекция на тема „Основни градивни елементи на музикалното изкуство“, в която разясни проблемите на мелодията, хармонията и ритъма, като се спира и на въпросите за модернизма и формалистичните уклони в музиката. Музикологът Стоян Петров от Държавната консерватория се спира на някои проблеми на българската народна музика. Пак на теоретични проблеми музикалните форми и жанрове —

беше посветена лекцията на Дочо Попазов.

В друга поредица от лекции слушателите бяха запознати с биографията и творчеството на знаменити композитори — Михаил Ивановиц Глинка, Рихард Вагнер и класика на българската музика Добри Христов.

Друарят Георги Стойков анализира пред участниците във факултета циганските концерти на Бетовен и Чайковски, а последната лекция, с която бяха закрити занятията за тази година, беше посветена на едно от най-великите музикални произведения — Деветата симфония на Бетовен.

С интерес беше посрещната и срещата на участниците във факултета с художествените ръководители на оперетата „Хубавата Елена“ — диригента Върбан Ренелов и режисора Неялка Ковачев, с които беше проведен разговор за оперетата като жанр и за постановката на „Хубавата Елена“ в нашия оперетен театър.

Факултетът по музика при Профсъюзния дом на културата е извънредно ценна инициатива. Неговото значение нараства още повече, като се имат предвид речите на Н. С. Христов и на Г. Живков пред децата на културния фронт. Наложително е то да продължи и подобри своята дейност, като запознава слушателите с нови музикални проблеми. Уместно би било да се помисли и за разширяване на неговата дейност, като се открият филиали в по-големите предприятия и учреждения, където да се изнасят същите лекции. Народни университети и лекции по изкуството трябва да се създадат във всички градове и други по-големи селища.

Сегд е необходимо всемерно да се разширява пропагандата не само на музиката, но и на другите изкуства, за да възлят те в бити на трудеците си — строители на комунистическо общество, да станат техен другар и възпитател „да служат, другар и възпитател в програмата на КПСС, като източник на работ и вдъхновение са милиони хора, да изразяват тяхната воля, чувство и мисли, да служат като средство за тяхното идейно обогатяване и нравствено възпитание“.

Г. ГЕОРГИЕВ

Излезе от печат кн. 6 на сп. „Пламък“

Книжката се открива с шест стихове от Николай Христов. Поместени са стихове и от Ламар, Славчо Чернишев, Павел Матев, Христо Чернев. В рубриката „За пръв път“ са отпечатани стихове от Калин Донков.

В книгата са поместени новелата „Съквартирант“ от Ат. Мандалиян, разкази от Н. Казанджиев, Н. Хайтов, Д. Гулев и очерк от Ан. Кафезчиев.

С разказа „Щастие“ сп. „Пламък“ представя прогресивния френски писател Андре Вюрмсер.

„Теория и критика“ помества статии от М. Наимович, Т. Андриков и Любен Георгиев върху важни проблеми на нашата литература. Рецензии за нови книги, отзивни за театрални постановки и филми, спомени за Гео Милев от Тодор Генев, пътепис за Индия от Анна Каменова и др.

В „Страница на карикатуриста“ гостува художникът Стоян Дуков. Книжката е илюстрирана с художествени творби на Любен Зидаров и Здравко Алекзиев.

Г. ГЕОРГИЕВ

ИЗЛЕЗЕ ОТ ПЕЧАТ КН. 6 НА СП. „ПЛАМЪК“

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИ

ЯНТЪРНО МОРЕ

61

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Графът помагаше на Делини. Този мрачен гръбнос момък не се помнря много на Петерсон, но еснафът не можеше да не признае деловитите качества на Вилкс, съумял в трудни горски условия, по време на тежка болест да обучи на радиодело двама души. Графът още не беше получил самостоятелен ключ, но Вилкс не без гордост представи на разузнавателния център своя нов помощник.

Сам Петерсон би предпочел командирът на групата да му даде за помощник Делини. Момчето изглеждаше много почитливо, бойко, освен това, той единствен не задаваше на Петерсон дразнещи въпроси, като тия, колко правителства на бългашата Латвийска република са вече създадени зад граница, много ли е латвийското злато, намиращо се в чуждите банки, изразходвано за различни емигрантски организации и т. н. ... От езика на Графа през цялото време излитаха все такива изпителни въпроси и английският еснаф не винаги можеше да отговори.

Юрка се върна привечер. Без да каже нито дума, той постави

на масата пред Петерсон загубения пистолет. Той даже не се похвали колко време го е търсил. Просто каза, че Петерсон е изгубил пистолета, скачайки от камината.

Но този пропуск струваше на Петерсон скъпо. Макар „братята“ да не си позволяваха излизни наместо или упреци, поглеждаха го изкоско. На Петерсон се наложи да подари този проклет пистолет на Юрка, за да заглади някак своя пропуск. Той поясни, че в скритите от него вещи има много оръжие, а тук пистолетът за сега не му е нужен. Лидумс вече го предупреди, пък и Вилкс обясни, че на първо време той ще бъде само гост на отряда, а гости не изпращат в наряд, нито при опасни акции.

След един ден Графът положи изпит пред Вилкс. ... Да се нарече този изпит тържествен беше трудно, но във всеки случай, и учителят и ученикът се възбудиха много. Още повече, че на изпита присъствуваха всички членове на отряда и всички гости. Графът много бързо и точно зашифрова донесение и бойко зачука с ключа. Предаването на Графа приемаше Делини. Вилкс тържествено следеше скупидната стрелка. Показат мина много успешно и в условията на Вилкс предаде в разузнавателния център тържествена радиogram.

„Следващото ми съобщение ще предаде новият радист, подготвен от мен. Срещата в морето се урежда, макар поради последните събития малко да се забърза“).

На 23 април, по време на тия наращения едностранен радиосъобщения, разузнавателният център предаде:

„Дайте отговор на следните въпроси: има ли потвърждение, че Густав е загинал? Ако има, кой е открил трупа му? Възможно ли е да е попаднал жив в ръцете на чекистите? Къде се намират предавателите му, вещите, парите? Останали ли са с вещите на Петерсон? Доставени ли ви са вещите на Петерсон и Густав и парите, които донесе Петерсон?“

Радиogramата беше дълга. В края й разузнавателният център отново повдигна въпроса за срещата в морето. Англичаните настояваха Вилкс да обезпечи излизане в морето до 15 май, тъй като по-късно нощите ще бъдат много къси. Те напомняха, че у Петерсон има радиомаяк, който може да се прикрепи към маячната лодка, за да може по-срещаният катер да засече местонахождението на лодката и да я открие даже в пълен мрак.

Това съобщение много зарадва Вилкс. Сега той можеше да се на-

1. Радиogramите са истински. — Авторите.

двяха, че след две-три седмици ще се окаже във от доегаемостта на чекистите и ще получи възможност да се лекува, да живее за свое удоволствие, да почива.

Същия ден Графът предаде от името на Вилкс първата своя радиogram. Вилкс съобщил:

„Подобности за моето излизане в морето ще съобщя в най-близко време. Густав се е удавил във Вента. При трупа му не са открити никакви вещи.“

Но за по-подробно съобщение за гибелта на Густав и за излизането в морето беше необходимо среща с Бурдис. Този среща дължен да го информира за своите пълномощия и належащи. И Лидумс отпрати писмо на Бурдис чрез своята „попощена кутия“.

След един ден беше получен отговор. Бурдис насрочваше среща в един от хуторите, на пет километра от горския лагер.

За мястото на срещата излязоха рано сутринта, тъй като Вилкс можеше да се придвижва много трудно. Вървяха като разхождани се хора. Бяха пунали напред Делини, за да ги предупреди с условен сигнал в случай на опасност.

В гората беше свежо, приятно. И хората се чувствуваха безгрижни и свободни. Само Вилкс по-пъшкваше, а понякога и стенеше при неловко движение. А Петерсон, за първи път вървящ на светло по дружелюбната земя, не можеше да се нарадва на красотата на пролетта, на тръпкия мирис на гората, на синия въздух на океана.

Обаче при приближаването на хутора Лидумс напомни на всички, че този свят не е безопасен. По негово разпореджение цялата група се спря, Делини и Брафът

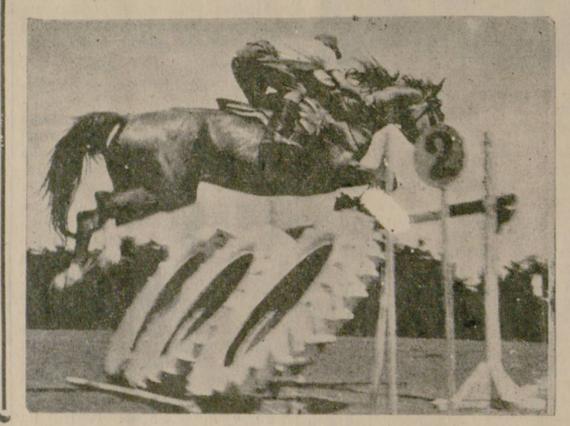
ДЕН НА СПОРТА И КРАСОТАТА

под знамето на общонародната спартакиада

От няколко седмици в с. Върбовка се заговори за лекоатлетическите и конните състезания, които ще се проведат под знамето на общонародната спартакиада. Трудните хора от селото очакваха с нетърпение деня 23 юни. Голямо съдействие за провеждането на спортния празник оказа Крум Вачков — инструктор по конен спорт при Окръжния съвет на БСФС — В. Търново. Под негово ръководство бяха изработени стойките и барьерите, необходими

за скачането на конете. Няколко дни преди състезанието паркурият беше подреден с необходимите препятствия. Издигнатите на два стълба знамена предаваха още по-тържествен вид на мястото за скачане.

В програмата за провеждане на тези състезания се наблегна също така на леката атлетика, волейбола и футбола, а участнието на селата Бутово, Върбовка и Димча. Да участвуват в конните състезания дойдоха състезатели от Овча могила.

Карaisen, Батак и Павликиени. Утрото на 23 предвещаваше хубав и топъл ден. Добре подготвеният паркур даваше още по-тържествен вид със своите разцветени и разнообразни препятствия. Духовният оркестър свиреше физкултурни маршове и вальсове. Събраха се много хора от селата на общината. Под звуците на оркестъра започна зарбяв на конете.

Състезанията започнаха. Първ е Иван Илиев, с кобила „Славка“ — лека категория. Възхитени останаха хората от краишните скокове на „Славка“ и смелостта на Илиев. След него се заредиха ездачите от Овча могила, Карaisen, Батак и Павликиени.

В средна категория скача жребец „Гошо“ с ездач Никола Ботев от физкултурния колектив Батак. И той премина всички препятствия благополучно без грешки, следван от републиканския селски първенец Иван Първанов.

След това се състоя среща по волейбол между отборите от трите села. Първи се класираха волейболистите от Димча, следвани от Върбовка.

Футболната среща между отборите на Димча и Върбовка завърши при резултат 4:3 за Върбовка.

Захарии ЗАХАРИЕВ

Първенството на зона „Янтра“ завърши

На 16 юни се проведеха последните футболни срещи от XXII кръг на футболното първенство в зона „Янтра“.

С победата си игра изгряна от борбата на Лясковец, Севлиево и Павликиени — отбори с добри единични. От отбора първенец „Левски“, Лясковец много добре играха в цялото първенство — централният нападател Тодор Николов и лявата свързка Любен Пасулов.

Общо в изиграните 132 срещи са отбелязани 419 гола или по 3.18 гола на среща — показател за добрата резултатност на нападателите и слабата игра на отбраната и особено на вратарите. Показателен в това отношение е резултат 10:0 в полза на „Владислав“ Джулюница в срещата му с „Левски“ П. Тръмбеш, в която Лидумс отбеляза четири гола. От зоната ще изпадат отборите класирани се на 11 и 12 място. Твърхит брой може да се намали или увеличи в зависимост от изпадатите отбори от „Б“ РФГ и първенеца на квалификационния турнир.

По прекратената от съдбата среща „ДМЗ“ Габрово — „ДЗЗ“ — Г. Оряховица комисията реши: присъжда служебен резултат 4:0 в полза на отбора на ДМЗ Габрово и предлага на бюро на БФФ — София за системно неспазване на наредбата за футболното първенство отборът на Държавни захарии заводи да бъде изведен от състезанията в зона „Янтра“ за футболното първенство за 1963/1964 година. Въпросът с хулиганската постъпка на състезател Тодор Енчев да се постави служебно от комисията пред Габровската прокуратура, а на съдбата Петко Спасов се дава право чрез съда да потърси обезщетение за нанесените му материални и телесни щети и повреди. Въпросът с по-нататъшното участие в състезания да се постави пред бюро на БФФ, като се има предвид, че постъпката на състезател Тодор Енчев не е първа по рода си.

Стефан СПАСОВ

ГПК „НАРКООП“ — В. ТЪРНОВО

Градска потребителна кооперация „Наркооп“ — В. Търново съобщава на интересувашите се, че е разкрит магазин за обмяна на вълна с одеала, килими и вълнена прежда на пл. „Велчова завера“ — до Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Магазинът ще работи всяка СРЯДА и ПЕТЪК сутрин от 8 до 12 часа и след обед от 14 до 18 часа.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

ТЕХНИКУМ ПО ОБЩЕСТВЕНО ХРАНЕНЕ

гр. Габрово

Съобщава на всички интересувашите се, че за учебната 1963/64 г. ще се приемат ученици в I курс за следните отдели:

1. Технология на приготвяне на храната.
2. Сервитьорство.

Кандидатите да не са по-възрастни от 16 години. Всеки кандидат трябва да представи в срок от 20 юни до 20 август 1963 г. в канцеларията на Професионално-техническото училище по облекло и обществено хранене необходимите документи.

Забележка: За подробни сведения се обръщайте към дирекцията на Професионално-техническото училище по облекло — Габрово.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА НА УЧИЛИЩЕТО

Професионално — техническо уч-ще по зеленчукопроизводство

с. Кесарево, окръг В. Търновски

ОБЯВА № 12

В с. Кесарево от учебната 1963/64 година се открива ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВО за подготовка на градинари-механизатори, със срок на обучение 2 години. Ще бъдат приети 105 ученици (от които 52 девойки) със завършено седмoclасно образование, на възраст от 16 до 26 години.

През две учебни години ще се изучават предметите: български език, математика, история, физика, агрономия, общо земеделие, трактори, селскостопански машини, зеленчукопроизводство и др., а девойките и домакинските предмети — шев и готварство.

Завършилите успешно придобиват право на трактористки и могат да продължат образованието си в селскостопански техникум, като им се признават две години, след полагане на приравнителен изпит.

Всички ученици без изключение се ползват с пълен пансион, безплатна храна, осветление и отопление. Кандидатите ученици подават молба до директора на училището най-късно до 25 август 1963 година и прилагат следните документи:

1. Свидетелство за образование и отпуско, ако е следвал в средно училище.
2. Свидетелство за раждане.
3. Автобиография.
4. Удостоверение за семейно и материално положение.
5. Медицинско свидетелство.

На приетите ученици ще бъде съобщено най-късно до 1 септември т. г.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА